

Sau Những Ngày Giông Bão

Trời ấm dần ấm dần
gió thổi hiu hắt lạnh
mùa Đông biết đi tránh
để trời đất cho Xuân...

Bắt đầu mùa của năm
hoa đào đều nở rộ
hàng hàng những con phố
lớp lớp từng mặt tiền!

Những cô bé cười duyên
những nàng Tiên quần cụt
những ống chân óng mượt
những cánh tay tung bay...

Không biết Xuân mấy ngày
cứ độ chừng vài tháng...
cứ cúi hờn vầng trán
của bé thơ chờ trường...

chờ xe bus màu vàng
chờ tiếng cười ngọt sớt
của bầy chim lần lượt
trở về lại công viên!

Anh vẫn nhớ thương em
để tách cà phê xuống
nhìn đáy tách gợn gợn
hình bóng người xa xăm...

*Nhớ Quang Dũng, bỗng dưng
hai câu thơ không cũ:
"Thoáng hiện em về trong đáy cốc
Nói cười như chuyện một đêm mơ!"*

Trần Vấn Lệ